

Bergur bluffar!

Í eini grein í Sosialinum herfyri tyktaði Bergur Dam fólkaloksmanninn Óla Breckmann; orsökinn var, at stavnurin hevði manipulerað við almennum tølum.

Men Bergur skal ansa sær at kasta við gróti, tí sjálvur býr hann í glashúsi!

Í eini grein nevndir Bergur Dam Ísland sum fyriddomi í sjálvstýrisspurninginum. Bergur Dam skrivur, at í 1918 fingur íslendingar eina sjálvstýrisslóg, sum gav teimum møguleika fyri at gerast sjálvstøðugt land so pø a pø. Og tað hendi so í 1944, 26 ár seinni. Tað ljóðar álitisvekjandi. Einku við at fara buldrandi út í loysing-óvissuna frá degi til dags.

Trupulleikin fyri Berg og Javnaðarflokkurin er bara tann, at tað er kolsvørt lygn, sum teir føra fram. Lygn og propaganda. Veruleikin er, at Ísland í 1918 gjørdist eitt fult sjálvstøðugt land, ein

suverenur statur o.s.fr.

Tað fult sjálvstøðuga Ísland valdi í sama viðfangi at vera í kongsfelagsskapi við eitt annað sjálvstøðugt land, Danmark. Danska uttanríkisráðið útinti íslenska uttanríkispolitikkinn fyrstu árin.

Danski hægsti rættur var hægsti rættur hjá Íslandi til 1920. Íslendingar og danir høvdu felags ríkisborgararétt í tíðarskeiðnum frá 1918 til 1944.

Men alt hettar hevði einki við nakra sjálvstýrisslóg og líðandi loysing at gera. Nei! Tað var tað fult sjálvstøðuga Ísland, sum gjørdi eina avtalu við Danmark um hesi viðurskifti. Øll hesi viðurskifti kundu broyast, sum Ísland vildi, sambært teirri avtalu, sum tað fult sjálvstøðuga Ísland hevði gjørt.

Íslenska fyriddomi er sostatt púra greitt: Politiska loysing fyrst! Síðani tosa vit um, hvussu viðurskiftini

okkara millum skulu vera framyvir. Og tað er eisini uppskotið hjá Tjóðveldisflokkinum.

Antin Bergur veit betur og bara bluffar, tí hann ikki ynskir loysing, ella hann ikki veit betur um íslenska fyriddomið, so verður niður-støðna tann sama: Boðskapurin hjá Javnaðarflokkinum um politisku støðu okkara í framtíðini er ógreiður. At senda Bergur Dam & co. niður at samráðast um framtíðarstöðu okkara eru tiskil óráð.

Øðrvísi við Tjóðveldisflokkinum: Av íslenska dómnum veit Nyrup & co., at Tjóðveldisuppskotið er púra greitt. Tí fáa vit eisini púra greiðar samráðingar við Tjóðveldisflokkinum á odda. Politiska loysing fyrst! Síðani tosa vit um, hvussu viðurskiftini okkara millum skulu vera framyvir. Stutt sagt: Ein skipað loysing!

LAG

Ólavur Waag-Høgenesen
Tjóðveldisflokkurin

Eftirlønarspurningurin

Tað eru flokkar, sum bæði royna at gera eftirlønarspurningin til nakað nýtt og so eisini til teirra. Men eftirlønarspurningurin man vera næstan líka gamal, sum lønarspurningurin. Og í Føroyum hava vit seinastu 40 árin bytt okkara pensjonistar í tvey. Tey sum fáa fólkapensjón og tey, sum eisini fáa aðra eftirløn. Tað veri seg í samband við starvið, ein hevði ella vegna persónliga uppsparing av onkrum slag.

Í 1977 segði táverandi danski forsætisráðharrin, Anker Jørgensen, at nýggja øldin bleiv ikki gomul, so hevði danski staturin ikki pening til at gjalda teimum gomlu fólkapensjón. Tí parturin av fólkinum, sum skuldi gjalda minkar, og parturin, sum skal fáa veksur. Hetta hava menn ivaleyst sagt, aðrenn Anker og aftaná.

Hetta eru eisini føroyskir politikarar farnir at siga, og møgulvís hava teir rætt. Men teir hava bert tøl frá øðrum londum at byggja á. Og tað er, eftir mínum tykki, sera óheppið at koma við slíkum álvarsligum spádómum, uttan at hava tøl úr Føroyum, sum vísa á hesa gongd. Vit víkja í hvussu er frá øðrum londum hvat mynstrið í barnsbúði viðvíkur, og kanska hesin veruleiki gevur eina aðrar mynd av fólkasamanset-

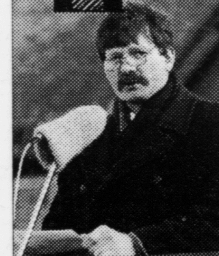
tingini (demografiini) í Føroyum. Og eg fari fyrst til fyrsta at mæla til, at politikarar fáa til vega tøl um fólkasamansetingina yvir tíð í Føroyum, aðrenn nakar dómur verður felður.

Fleiri bólkur

Men skulu vit, sum uppskot hava verið og eri frammi um, nevniliga at avloysa fólkapensjónina við eitt ella annað slag av persónligari tryggingaravtalu, er nógv ymist at hugsa um. Og kanska eiga vit ikki bert at hugsa um tey, sum eru á arbeiðsmarknaðinum. Tí flestu teirra er antin- ella verður eftirlønaravtala tryggjað. Nei, vit eiga heldur at hugsa um teir bólkur, sum ikki fáa slíka avtalu tryggjað av sær sjálvum. Ella kanska avtalu, sum verður verri enn hjá teimum flestu.

Eg hugsi her m.a. um avlamspensjónistar, sum hóast innføddu teirra er kompensatión fyri vantandi arbeiðsførleika, ikki fáa aðra eftirløn tryggjað enn fólkapensjónina. Eg hugsi um tey, sum ikki kunnu fara á arbeiðsmarknaðin, tí tey eru bundin av at vera um onnur. Eg hugsi um tey, sum eru á arbeiði í longri og styttri tíðarskeið. Vegna arbeiðsloysi, tí tey (oftast kvinnur) velja at vera heima, meðan børnini eru smá. Fáa tey nakra avtalu,

LAG

Finnur Helmsdal,
tjóðveldismaður

ella verður hon skerd í mun til aðrar, av hesum ávum. Ein annar avgerandi spurningur er, um tað skal verða, sum Fólka- og Javnaðarflokkurin skjóta upp, nevniliga at fólkatryggingin ella hvat hon skal eita verður góldin yvir afturhaldsskipanina, og at gjaldið verður sami prosentpartur av lønini. T.v.s. at fólk gjalda ymist inn, og at tey eisini fara at fáa ymist útgjald. Her loyvir Tjóðveldisflokkurin sær at seta spurnartekin við tað, at ein skipan, sum verður figgjað yvir afturhaldsskipanina ikki verður solidarisk. Tjóðveldisflokkurin hevur

ta áskoðan, at vilja fólk fáa meiri eftirløn, so mugu tey tekna privatar tryggingar. Um tað verður ein almennur tryggingargrunnur, ella tað verða tryggingarfeløgini, sum skulu tekna hesar tryggingar, so eigur partur av yvirskotinum at verða nýttur til at gjalda ein part av vælfærdini í samfelagnum. Partur av hesum yvirskoti kundi hóskandi verið nýttur til at gjalda tryggingaravtalu fyri tey fólk og teir bólkur, sum bert eru før fyri at gjalda partvist ella als ikki.

Og so kemur spurningurin, sum Tummus Eliassen á Livstryggingini reisti í fjølmíðlunum herfyri. Nevniliga spurningin um vit skulu hava bæði arbeiðsmarknaðareftirløn og fólkapensjón, soleiðis sum fleiri hava tað í dag. Men kann hesin spurningur neyvan svarast nøktandi, fyrr enn tøl fyriliggja, sum greitt vísa hvussu demografiska gongdin er her á landi. Og annars hvussu munadyggjar avtalar kunnu fáast um eftirlønartrygging fyri vanligu føroyingini. Tó kann hugsað, at báðir pensjónshættirnir verða aktuellar í eini skiftistíð.

Finnur Helmsdal,
tjóðveldismaður

Vel lívið!!!

Í døgnum 15. til 22. apríl fær »Føroya Pro Vita« vitjan av enn einum mannarættindastríðsmanni. Hesa ferð er tað norsk presturin Ludvig Nessa

At stríðast fyri mannavirði er fyri hin kristna ikki ein søk út úr rúgvuni av sökum. Nei, hetta er sjálv høvuðssakin. Í hesum stríði er eingin valmøguleiki, her ber ikki til at velja frá í mun til hvørjar aðrar góðar sakir og valdi at taka lut í. Tí alt annað er treytað hetta eina: Menniskjad er skapað av Gudi, í Hansara mynd, og við Gudi einsamøllum sum harra yvir lívi og deyða. Megna vit ikki at halda hesum sannleika føstum, fellur alt annað til jarðar sum eitt korthús. Evangelið, tann glaði boðskapurin, er besti boðberin um, at soleiðis er stóðan: Tað at Guds sonur fer í deyðan, til tess at frelsa mannabørnini, sigur frá, hvussu stórt virði tey hava í Guds eygum. Niðurskriva vit hetta mannavirði, tøva vit, og evangelið tódnar.

»Føroya Pro Vita« hevur tað kristna menniskjasýnið sum sítt grundsjónarmið og sær tað sum sína fremstu avbjóðing, at vekja og kalla til lívs kirkju og allar kristnar meinigheiter inn í stríðið fyri, at bibliunnar mannasyn gerst høvuðsspurningur. »Føroya Pro Vita« fer aftur og aftur at hetta á teir, sum boða Guds orð, um at taka hetta álvarsemið við í teirra boðan, við inn í bibliutíðarnar og undirvísingina. Vit vilja fegin hjálpa ungdomsleiðarum til at siggja álvaran í hesum og læra tey ungu, at her stendur tað avgerandi slag. Tey, ið ganga undan í stríðnum, og sum á ymiskan hátt í verki royna at kasta ljós á hetta mannasyn, megu vit geva okkara fulla stuðul. Vit eiga at vera ein mannavirðis frelsunarherur, ið letur orð og gerð ganga hond í hond, bert soleiðis gerast við trúverðug, tað trúvirði, ið orð aleina ongantíð megna at skapa. Men tað byrjar við orðinum. Tað er Guds orð opinberað í Bibliuni, sum má vera útgangsstøði í stríði okkara við myrkursins lívsfeggingindaligu maktir. Tí er spurningurin um Bibliunnar trúvirði og myndugleika av sonnum ein spurningur, sum víðkemmur »Føroya Pro Vita«. Vinkar álitið á Guds orð, vinkar samstundis stríðið fyri rættinum til lív og mannavirði.

Okkara grundstøði í tí bibilska mannasýninum avbyrgir okkum ikki frá at arbeiða saman við einstaklingum og felagsskapum, sum hava eitt annað útgangsstøði í hesum felags stríði. Tað fløvar hjartað at siggja, at tað eru menniskju við heilt aðrari lívsáskoðan, sum vamlast við fósturdráps-ræðuleikan. Á samfelagsins vígvølli vilja vit standa saman við øllum teimum, sum vilja vera við at lyfta mannavirðið upp aftur úr fósturdrápsins diki og lyfta tað so høgt, at tað gerst lívsrættur til øll, fødd eins væl og ófødd.

Í døgnum 15. til 22. apríl fær »Føroya Pro Vita« vitjan av enn einum mannarættindastríðsmanni. Hesa ferð er tað norsk presturin Ludvig Nessa.

Um Knudsen og Nessa skrivaðu norskar avisir: Um teir megna at avtaka »fósturdrápslógina«, vita vit ikki. Men at teir hava bjargað lív, er eingin ivi um. Tað er heldur ikki óhugsandi, at teirra virksema í longdini fer at vera við til at bjarga túsundum av óføddum børnum, tí norskar mammur og pápar við teirra virksema fingur kjøthjörtu og opin eygu. Og tá ið tað snýr seg um at bjarga lív, ger tað einki, um onkur metir bjargingarmenn og bjargingarringar óverdugar at vera.

Ludvig Nessa er ein dugnaligur og samvitskufullur prestur. Hann boðar Guds orð einfalt og klárt og er trúgvur ímóti sínum kalli, sigur Odd Sverre Hove, aðalskrivari.

Ludvig Nessa er tann óræddi stríðsmaðurin, sum setir lívið og sítt góða umdømi í váða í stríðnum fyri lívi.

Ludvig Nessa vísir til Luthers frageiðing til 5. boð, har Luther sigur soleiðis: Um tú sært ein ósekan verða dómðan til deyða, ella koma í eina líkandi neyð, og tú ikki bjargar honum, um tú hevur møguleikan til tess, so hevur tú dripið hann.

Saman við Børna Knudsen mótmælir hann á sjúkrahúsum, og tað hendir av og á, at børn verða bjargað undan fósturdrápslógans lívtíðandi hondum.

Føroya Pro Vita

Lýsing um nær og hvar fylilestrarnir verða er prentað aðrastaðni í blaðnum í dag!